

Szhája vszako nedelo.

Naprej placilo do novoga leta:

Domá Din. 47.
V zvuštvu Din. 68.
V Ameriko Din. 75.

Inserati za □ c. 3 K.
Pri vecskrát popušzt.

MÖRSZKA KRAJINA

Vérsztveni, politicsni i kulturni tjédnik.

Reditelsztvo i oprávnistvo v Márkisevce posta M. Sobota.

Cejna za edno numero: na 4 sztráni Din. 1—
na 6 sztráni Din. 1—

Rokopiszi sze ne vrnéjo.

Vjedinjena Prekmórszka Sztranka.

Piszao je: Prek Morec.

Pozdrávlamo to „Vjedinjeno Prekmórszko Sztranko“ pri prilíki nyénoga nasztávlénjá! Ali, ka naj szvoj dáni program zná szpuniti i naj szvoj cio doszégne, tou zdaj zse li odtoga viszi, csi sze odebérájoucsi pörgarje za isztino vjedinajo, csi do mocno vküpdzrsali Denésnye razmere zsítka v Prekmurji nam vnogo vrejdnoga zselejnya podávajo, teliko pravicsno poszební intereszov csáka na vözadóvoljenyé, ka vszega toga doszégnyenyé rázumno, trnok premísleno, pazlívo i k-cíli pelajoucsó politiko zselej. Csi ja gdekoli, rávno eti prinasz v Prekmurji nemre, niti je nej szlobodno nájme nateliko naprej pred odebéranyom za dvá v parlament poszlaniva csloveka táksó marsruto vödati, ka bi sze ona szledi nebi dála preminiti. Tou tak razmim, ka neszmimo za teva dvá poszlanca zse naprej doli zavézani mandátum datí Zdaj do csasza szamo za tou glédajm, ka naj mámo eden mocsen párt, steri párt de mogoucsi szam z szvojega kríla poszlati dvá követa, pa ka naj zná tou vcsiniti, moremo na tom bidti, ka de lé párt kemvéksi i gosztejsi, ár de szamo tak meo vágo i moucs. Csi pa Prekmurja moucs razkolemo, teda nej szamo, ka szí szvoj zdásnyi zsítek pokopamo, nego szí escse szvojój prísesztnosztji tüdi grob szkopamo.

„Pomágaj szí i Boug te tüdi pomore!“ etak právi tou to moudro vcsenyé. Eszi podrzste tak szvojo posteno deszno rokou, moji lübléni szlovenje, vougri i nemci, nasi prekmurszki pörgarszki tivárisje! Vküpsztoupmo, plecse k plecsi denmo i z vjedinanov mocsjouv zacsnimo, rédmo edno blájzseno Prekmurje, gde vszi zadovolni bojdimo, gde sze naj vszaksi dobro csüti, kak je tou med dobrimi pörgarszkimi tivárisi návadno!

Edno etakse Prekmurje de drzsávi na nájvékso radoszt, ár je drzsáva nede na nárocsój krmila, kak kákse zaosztányeno, betezsno dejté; nego de Prekmurje edna táksa kotriga drzsáve, stera de jo vszámogocsno podpérala. Ne píta te „Vjedinjena Prekmórszka Sztranka“, kákse vere szí? v sterój cérkvi molis Bogá? Ár csi je od politike gucs, te je nej dosztójno od vere gucsati, -od vere gucs nihájmo zvüna politike! Nihájmo zdaj evangeliomszko knigo, cerkveno kadilo pa drügo pobožno skér, ár szo tá dugovánja zdaj nej csaszno prilicsna, ti odebérájoucsi pörgarov dober eden tao pa niti ne zsvivé zsnymi. Csi v Prekmurji vero notri zmejsamo v politiko, te vcsaszi prelomimo vjedinoszt!

Prekmurszki sztan je zdaj celou prígíhni k sztálicsi edne provincije (gyarmat). Tou sze more premeniti. Nemogoucse je tak zdajzse vöpovedati tou, ka bi Prekmurje v prísesztnoj politicsnoj formáciji —

nevem, za csido volo, — v opozíció (ellenzék) slo, ár te szamou szebé zakopa. Prekmurje szí z szvojimi razmerami i z szvojimi szilnimi intereszi táksí sztálics more prevzéti, ka naj je v doticsnom meszti napamet vzemejo, naj nede zavrzseno, nego szí naj kak nájvékse podpéranje zagvüsa.

Csi je pa ednouk k sztráni denéjo, te pa vsze po sztárom osztáne!

Denmo tak k sztráni rázlocsnoszt vere i národnosztí, navcsimo sze zse ednouk polübiti i postüvati eden ovoga, vem nam je z obcsinszke nevolnosztí zse vszem zadosztá. Vküpsztáplajmo tak, ár je vu vjedinanji moucs i tak szí lehko pomágamo i teda nasz te dober Boug tüdi zagvüsnó pomore!

Ki tak Prekmurja interesze na szvojem szrczi noszi, naj notrisztoupi v to Vjedinjeno Prekmórszko Sztranko.

EMP.

Irta: Prek Móricz.

Az „EMP“-ot megalakulása alkalmával üdvözöljük! Azonban, hogy adott programját beválthassa s így célját elérhesse, az már most a választó polgárság komoly s valóban egységes, szilárd összetartásán fog múlni. Prekmurjének mai életviszonyai annyi méltányos kívánalmat tárnak eienk, annyi jogos és speciálisan helyi érdek vár kielégítésre, hogy mindezeknek elérésé okos, nagyon megfontolt, óvatos és célra vezető politikát követel. Ha valahol, úgy épen itt nálunk Prekmurjében nem lehet, de nem is szabad még ennyire a választások előtt a parlamentbe küldendő két ember számára úgy kiadni a marsrutát, hogy azon utóbb változtatni ne lehessen. Értem ezalatt, hogy a küldendő két követ számára ne akarjunk már eleve kötött mandátumot adni. Egyelőre törekedjünk arra, hogy legyen egy erős pártunk, amely párt képes legyen a saját kebeléből küldeni a két követet s hogy ezt tehesse, arra kell törekednünk, hogy a párt minél nagyobb és tömörebb legyen, mert politikai sullyal csak így bírhat. Ha pedig Prekmurjében az erőket szétforgácsoljuk, akkor nemcsak jelenünket temetjük el, de egyuttal jövőnk számára is megássuk a sirt.

„Segíts magadon, az Isten is megsegít,“! szól a bölcs tanítás. — Ide tehát azzal a becsületes jobb kézzel, kedves szloven, magyar és német prekmurjei polgártársaink! Fogjunk össze, vállvetett erővel vágjunk neki, csináljunk egy becsületes politikával egy boldog Prekmurjet, ahol mindnyájan megelégedettek legyünk, ahol mindenki jól érezze magát, amint az jó polgártestvérek között lenni szokott! Egy ilyen Prekmurjében legnagyobb öröme pedig az államnak lesz, mert nem fogja keblén mint egy beteges, csenevész kisdedet ápolgatni, de sőt Prekmurje lesz egy oly tagja az államnak, mely őt hathatósan támogatni fogja. Nem kérdi az EMP, hogy minő vallásu vagy, melyik templomban

dicséred az Urat? Mert ha politikáról van szó, akkor erről beszélni nem érdemes, tehát e kérdést hagyjuk a politika keretein kívül! Hagyjuk tehát most az evangélimos könyvet, a tömjén füstöt s mi egymás kegyesszereket, mert ezek most nem alkalomszerűek; a választó polgároknak jó egyrésze pedig nem él velük. Mihelyt Prekmurjében a vallást bevisszük a politikába, már az egységességet megbontottuk.

Prekmurje helyzete ma sokban hasonlít egy gyarmatéhoz. Ezen változtatni kell. Nem lehet tehát már most elvileg kimondani azt, hogy a jövő politikai alakulásban Prekmurje, — nem tudnám, kinek a kedvéért, — ellenzékbe megy, mert hiszen akkor maga-magát temeti el. Prekmurjének az ő helyi viszonyaival, s igen sürgősen megoldásra váró érdekeivel úgy kell elhelyezkednie, hogy illetékes helyen észre vegyék, tehát ne találkozzék elmellőzéssel, hanem a legmesszebbmenő támogatást biztosíthassa a maga részére.

Ha egyszer elskartolják, akkor vége; marad minden a régi ben.

Tegyük tehát félre a faji, vallási és nyelvi különbségeket, tanuljuk meg végre egymást szeretni és megbecsülni, hiszen a közös nyomorúságból már elég volt! — Tömoruljunk tehát, — hiszen egyésülésben van az erő s akkor segíthetünk magunkon s bizonyára a jó Isten is meg fog segíteni bennünket!

Aki tehát Prekmurje érdekeit a szívében viseli, lépjen be az Egységes Muravidéki Partba!

Szrcsna bolezen pri Kleklnovi.

Kleklnovi novín edna nájznamenitejsa tema je tou, ka pred szvojimi cstényári navöke demokráte ali liberálce poménsáva, blato lücsa na nyé, za vsze nevoule zdásnyega csasza nyé právi za odgovorne. Klerikálci demokrate drzsíjo za szvoje nájvékse protivníke i naj je doli szpoterejo, zatou skéri nika ne prebérájo. Nájjobszejnyim, pri prilíki odebéránja varaski tanácsnikov v Ljubljani szo sze klerikálci — ár prianyi „cil poszvéti skér — vjedínali z szocziáldemokráti i ka je nevorlívo, z komunisti, naj szamo demokrate doli pobíjejo, tak szo z táksími vküpvrevglí, pred káksími je Klekl nígda vüjtí mogao, ár szo ga na szmrt iszkali?!

V numerí 21. januára Novíne pá prouti liberálcom písejo. Ali nyihovo píszanje je tozsha prouti szamomi szebi. Doli scséjo „potégnoti pokriválo“ z domovincarsztva liberálcov i szami na szébe potégnejo moker prt. Liberálcom sze za pomoucs molíjo, naj z vjedinanov mocsjouv pobíjejo, onejmíjo „Mórszko Krajíno“, naj potisztom toga v Prekmurji v vszem vsze oblászt Kleklnova i nyegovi Novín bode.

Dvoje delo bi radi nájbole vözdignoli zsnyhovoga protivnoga píszanje. Obprvim tou zvejmo zsnýega, ka po mislejnýi Kleklnovi lüdi „je tisztí jezík, po sterom „Mórszka Krajíno“ píse, na szramoto szlovenszkomi jeziki?!“ Szramoten, ospotani je tisztí jezík, steri je Kleklni tüdi materni jezík, na steroga sze je Klekl nígda telikokrát rad zezávao i nász opomínavo. najga lübito, csasztímo, postüjejno! Te szmo pa zse nateliko prísti, ka Klekl dopúszti tou, ka sze v nyegovi novínaj tak spottlívo píse od onoga jezika, po sterom sze je on tüdi vsio gucsati? Isztina je, ka je on v szvoji novínaj od zacsetka mao nej vören bio szvojemí lasztivnómi materszkomi jeziki. Ka je szvoje novine

za nase lüszto nerazmetimi recsmi písao, szvedoci tou, ka je zapotrebno drzsao v szvoji novinaj trnok-trnok doszta rejcsi med szklepom „()“ vogrszki tolmacsiti, ka ka zadene. Ali sze Kleklnovim nevidi Mörszke Krajine právopisz? Zmiszlite szi pa, ka je on szvoje novine „pod vogrszkim jármom“ v Szombathelyi z táksim szlovenszklm právopiszom dao stampati te, gda je eti escse szkoro niscse nej znao z táksim právopiszom csteti, stero szvedoci velikikup piszem, stere je pouleg toga doubó od oni lüdi, ki szo sze pouleg toga touzsilí. Tou premisleno, naj hodejo Kleklnovi malo bole potrpilivi prouti nasemi sztáromi právopiszi!

Ta drüga, escse bole grobianszka krivica je prouti liberálcom, ka szo szi praj z „magyaroni“ v rouke szégnoli. Zagvüsno bi Kleklnovi tüdi radi v rouke szégali z temi „magyarón“-i, csi bi sze tej dáli vkaniti; te bi nyim „lábléni bratje“ bilé, ali da szo nej vörvali nyihovim zapelávnim recsam, da szo nyim hrbet pokázali, tou nateliko boli Kleklnove, ka nyim vu nyihovoj globokoj boleznoszi escse szrcé kuca, pa záto kricsijo »magyarone« na nyé.

Poglednimo zse ednók malo blizse tou rejcs „magyarón“ i zviziterajmo, ka zaamenüje po isztini. V Kleklnovi Novinaj nagouszci nájdemo eto prekracseno rejcs »i. t. n.« Tou pa teliko zadene, ka nevem dale. Tak sze vidi, ka mo poetomtoga meszto »i. t. n.«, „magyarón“ rejcs nácali. Tá rejcs je pa zse dávnó poznana, ali da je vnikakso formo nej fájno scsipanje, szamo je za tou valon, ka csi nevejmo szvojeja protivnika z isztinszkimi zroki doli dobiti ali ga za vervanoga posztaviti, te ga z tov recsjouv zavonyamo. Politicsna mencia je vszigidár najfalejsa i za szmetlivoszt nájmogocsnejsa. Kak pridejo Kleklnovi k tój mencsi? Szplój po prousztom: po szvoji szledicaj. Na szébe szi miszlijo, csi gli szo v „Marijinom országi“ zsvieli, gde szo vnouge prednyouszti vszivali, kama Zadravec táborszki püspek tak miszli Horváte nazájdobiti, ka „naj vogrszki ország predcvszem bode katholicsanszki i nej krcsancszki“ k steromi do sze Horváte, kak katholicsanczi szami odszébe nazáj vlekli — dönok szo v drügi kraj poglejüvali, zná bidti zse dávnó. Zdaj szi pa te tou miszlijo, ka tiszti, ki szo vsze dokonca vörni bili szvojoj sztároj domovini, v nouvoj posztávi, prigljhno k nyim, tüdi szamo nazáj znájo poglejüvati. No ja, vszaksi poszebi szouði!

Ali zsalosztno je tou, ka gda je zse szkoro szkoro pozáblena bila v nasoj krajini tá rejcs »magyarón«, te jo Kleklnovi pá naprejckunejo z magazína pozáblenyá tou prouszto i szmehsno rejcs i jo prouti nam obrnéjo, stere szo praj oni doszégá mao rázumno zagovarjali, bránili?! I zakaj koli delajo tou? Záto, ár je „Mörszka Kra-

jina“ preszejkala v Prekmurji ti vkanlivo zapelávní Kleklnovi Novin jedino ládanje, záto, ár gda szo zse tou vörvali, ka cejlo Prekmurje zanyimi ide i nyihovo vlecsó noszi, te nyim on tábor, steri sze okouli Kühár Stevana i okouli »Mörszke Krajine« prevednoma bole povéksáva, nyihov racsün trnok zácsa prekrizsati. Tou je boli! Od toga „nyim kuca szrcé!“ Záto kricsijo zdaj v boleznoszi „magyarone“, gda je zse z tem vszaksi drügi tüó gráto.

Záto té glász poslemo nyim, ki szamo scséjo delati zadrzsávo (i csi szamo scséjo, te po isztini escse nedelajo): „Ne szoudte, ka ne bodete obszojeni!“

Klekliék szivfájdalma.

Klekli lapjának egyik fő témája, hogy olvasói előtt örökösen a demokratákat, vagy liberálisokat kisebbiti, kigyót, békát rájuk kiált, a mai idők minden nyomoráért őket teszi felelőssé. A klerikálisták a demokratákat tartják legkérelmezhetőbb ellenfeleiknek s ezek letérésére minden eszköz jó nekik. Legutóbb a ljubljani városi képviselőtestületi tagok választásakor a klerikálisták »cél szentesíti az eszközt« jezsuita elv alapján, hogy a demokraták uralmát ottan megtörjék, egyesültek a szocialdemokratákkal, sőt — szinte hihetetlen — a kommunistákkal is, tehát olyanokkal, amilyenek előtt valamikor Kleklinek állítólag menekülnie kellett, mert halálra keresték?!

A »Novine« jan. 21. számában megint a liberálisok ellen írnak. Írásuk azonban vádirat sajátmaguk ellen. A liberálisok hazafiasságáról akarják lerántani a leplet és önmagukra borítanak vizes lepedőt. A liberálisok segítségéért esedeznek hogy egyesült erővel üssék agyon, némissák el a »Mörszka Krajínát«, hadd legyen Prekmurjében csak Klekli és »Novine«-je minden mindenkiben!

Két dolgot szeretnénk különösen kiemelni abból a támadó-cikkéből. Megtudjuk belőle először is, hogy Kleklinek szerint »az a nyelv, amelyen a M. K. ír, szégyenére válik a szlovén nyelvének?!« Szégyenletes tehát az a nyelv, amely Kleklinek is anyanyelve, amelyre Klekli valamikor beh sokat hivatkozott s intett annak szeretetére, tiszteletére, megbecsülésére! Hát ennyire jutottunk, hogy Klekli most már türi, hogy lapjában valaki ilyent írjon arról a nyelvről, melyen ő is tanult beszélni! Igaz hogy ő lapjában kezdettől fogva hűtlen volt tulajdonképeni anyanyelvéhez. Hogy lapját népünk előtt érthetetlen szavakkal írta, bizonyítja, hogy szükségesnek tartotta lapjában igen-igen sok használt szavának magyar jelentését is zárójelben az illető szó után odairni. Avagy a M. Kr. helyesírása nem tetszik Kleklineknek. Gondolják meg azonban hogy az ő lapjukat »magyar járom alatt« Szom-

bathelyen szlovén helyesírással nyomták akkor, mikor ezen helyesírás szerint itt jóformán még senki sem tudott olvasni, amiről meggyőzhetette Klekli a hozzá küldött garmada panasz levél! S ezt meggondolva, legyenek kissé türelmesebbek a régi h. írás iránt!

A másik, otrombább vád a liberálisok ellen, hogy »magyarokkal« fogtak kezét. Valószínűleg Kleklinek is szerettek volna kezét fogni azokkal a »magyarokkal«, s ha ezek léprementek volna, akkor »kedves testvérek« lennének, de hogy nem hittek csábító szavaiknak, hogy hátat fordítottak nekik, az annyira fájt Kleklineknek, hogy »mélly fájdalomban még a szívük is csuklik« és úgy kiabálnak »magyaront« rájuk.

Nézzünk már egyszer szembe a »magyarón« szóval s vizsgáljuk meg tulajdonképeni jelentését. A »Novinében« gyakran találkozunk Klekli közleményeiben ezzel a rövidítéssel »stb.«, ami megmagyarázva annyit tesz, nem tudok többet, vagy mást. Ezentúl ugylátszik a »Novinében« a »stb.« helyett a »magyarón« szót fogjuk olvashatni. Ez a szó pedig rég ismert, de semmiképen sem finom csipés, s csak arra való, hogy az ellenfelet, ha tárgyilagos okokkal nem tudjuk megcáfolni avagy meggyőzni, büzössé tegyük. És pedig a politikai meggyanúsítás mindig a legutányosabb és a csöcselék számára minig a leghatásosabb. Honyan jutnak Kleklinek ehhez a gyanúsításhoz? Nos — nagyon egyszerűen: analog következtetés útján. Saját magukra gondolnak, hogy bár »Mária országában« éltek, hol annyi kiváltságot élveztek, hová Zadravec tábori püspök úgy gondolja visszanyerni a Horvátokat, hogy »Magyarország legyen mindenképpel katolikus és nem keresztény«, melyhez a Horvátok, mint katolikusok önként vonzódnak fognak, — mégis másfelé kacsingattak, talán régóta. Most aztán azt gondolják, hogy azok meg, akik mindvégig hívek voltak a régi hazához, az új helyzetben, hozzájuk hasonlóan, viszont csak oda tudnak visszakacsingatni. Na ja, mindenki magáról itél!

Szomorú azonban, hogy amidőn már már feledésbe kezdett merülni vidékünkön a »magyarón« szó, akkor éppen Kleklinek rántják megint elő feledés lomtárából ezt az egyszerűen nevetséges szót és fordítják azok ellen, akiket ők eddig megértésből állítólag védelmeztek? És vajon miért teszik ezt? Azért, mert a M. Kr. megszüntette Prekmurjében a hitegető-csalogató »Novinének« egyeduralmát; azért, mert midőn már-már azt hitték, hogy egész Prekmurje hű csatlósa és uszályhordozója lesz Kleklinek és a »Novinének«, akkor Kühár Stevan és a M. Kr. körül egyre jobban csoportosuló tábor emberi számításait nagyon kezdi keresztelni. Ez fájt nekik! Ettől »csuklik a szívük«! Ezért kiabálnak ők fájdalomban most

PODLISZTEK.

Kandidáta programm.

Od birouva písma pride k-ritari, v sterom sze gori pozové, ka naj na znánye dá vecsarom, ka toga mejszeca tiszti pa tiszti dén popoldnévi ob 2-gój vöri pride k-nyim postüvani X Y gospodin, kí je za naso krajino od vláde sztranke (Korn. párt) za kandidáta zvoljeni. Tak znáte, pisejo nadale, ka de za dvá mejszeca zberánye, za steroga volo vszaki kandidátus szvoje krajine zberavce pocsesztiti i nyim sze notri pokázati i szvoj programm szpoznati zselej. Opitati i zvedávati nyihove zselé, potrejbcsine, zménkanya — z-ednov recsjov vsze, vsze, ka nyé boli, szi gorizamerkatí, vu szrdcé vzéti — naj na doticsnom meszti kém polnej more zasztápati krajine i tüdi poszebi lüdi dobrou naprej pomágati. Z-recsjouv vsze one leje maszne recsi, kak szmo pri etaksi prilikaj zse dosztrakrát csüli, szo v-piszmi liki szladtek, csiszti méd tekle edna za drügov. Na szlejdnye je tüdi Oucsmnono opominanye bilou; ka da je tá vész vu krajini notarisije szialno meszto, z-ovi drügi vesznic tüdi tá bodo zapovejdani zberávci, za steroga volo na nyi razmetoszt (zdaj szo razmeti) sze naszlonivsi opomina, da toga postüvanoga goszpouda, ki csi je glih z-glasznoga várasa, nej milüvao trüda eszi doj v nase grabe sze trüdití, — z-dosztajnim drzsánjem gori prímejo, pred nyim szvojo politicsno zrejloszt vöpokázsejo, z-dobrovolnosztjov poszlühnejo, v-kak nájevkssem racsüni vküp szpridejo; naj sze varjejo od vszega nepriprávnoga znásanya i zburjave. Nebi rad bio,

pise nadale, csi bi sze mi, za té vészti sztancsarov volo, na stere szem jasz vszigidár gizdávci bi i nyé prestimao nyi zselejnya mogoucs podpérao i szpuno, (te tüdi, gda je je, ka szo nej steli ponyem nyim na sínyc poszlanoga gorfoszokoga drágoga biká, ár bi ga indri falej doubili — prejkvzéti: trdno pokastijo) pred tém vsziko postüvanim gousztom szramotiti trbelo. Tou mi je tem bole düzsnoszt tüdi zse naprej na rédno drzsánye opomínati, naj nedájó zroka na tou, ka bi orozsna oblászti prisziljena bila düzsnoszt szvojo szpunyávatí. Ritar písma precsté, naznani je goszpodi notárosi, steri da jo je precsteo, je szamo telko pravo: na vsze tou paziti je naprejhodécsi düzsnoszt. K-szebi pozové máloga ritara i zsnym na znánye dá vszém, steri sze dosztája vsze tou znati, i z-ednim na tou poszlane zouszebne plakáte vu vészti na navadne mejszta gori zapovej prebiti.

Do vöodlocsenoga dnéva szo vszi znali, gda pride kandidát i tak zvon ti betezsni i kí szo neodlásani poszel meli, szo sze vszi ravnali poszlúsát toga, od dalecs doj pridoucega vszikoga goszpouda, miszli szi, kaj za nyihove dobro bodoucsnosztí sze bode trüdio, da nyé eszi vu tou za bozsím hrbróm bodoucsó krajino glédát pride. Zagvüsno je zse zvedo, ka tü nejde vsze porédi i tou scsé szpoznati, vejm birouv tüdi tak pisejo. — Tú je tak vrejmen, gda ocsiveszno lehkó naprej dá zselejnya szvoja, stera sze zagvüsno nej szamo poszlühnejo, nego i tüdi szpunijo. Eden táksi velki goszpoud doszta more i nyegova rejcs dalecs szégne. Té krajine sztancsarje szo nej bili vözbrüseni politikusje, — nej szo ji moutile doszta kricséscse novine, csi szo sze glih touzsilí za ednoga, ali drügoga volo, záto szo mírovno noszili szitka

teskoucse i nájevskrát szo podpérali od oblászti zrvanogoa kandidáta. Tou je birouv dobro znao i záto je je steo kandidáti, ka ugvisne, nyega podpérajoucse sztálné zberávce notri pokázati.

Vu vészti je bio eden politicsen csizmár Marci májszter, kí je rejtko gda bio trejzen i podleg toga velki moudriák i dober brbras vu vészti. Marci májszter je doszta szvejta probao i z-tém sze je rad prestimávao. Za mláda je kak detics v-velki varasáj delao i med szocialisti sze obracsao, v 1859-tom je, kak szoldák prouti taliánom v-bojni bio, gde sze je vszigidár na sztran vlejkao i pri bitji odzajaj vadláro, ali pri bejzsanyi je vszigidár naprej bio. Ednók je pa dönok hüdou obhodo. (Ali bole povejmo, szrečno) Gda je pri Solferini krvávo teklo bitje, ka sze naj steri zablodjeni golombis nevedoucs v-nyega nepotekne, sze je za eden grm potégno, v sterom je edno kujse drejvo bilou, steroga sztebla je dober dekunk bila za nyega. Kak tam lezsi, ednók szamo zaglédne, ka eden francuszki oddejek (francuzi szo taliánom pomágali) steri je za Albrecht serega hrbet prisó, roubiti zácsa tam bodoucse truppe, stere vidoucs, ka sze zobsztom bránijo, szo sze mogle podati. Te zaroblene szo rávno prouti nyemi guali i vido je, ka tüdi na nyih sors pride záto je niti gori nej sztano. Kak szo ga zaglednó szo miszlii, ka je tesko oranyeni — ali hitro szo sze ogvüsali, ka nyemi nika nefali. Pita ga záto zapovednik: »zakaj lezsis, da ti nika nefali?« Ou pa odgovori: »Jasz szem vogrin i nej szem tak nouri, ka bi sze za Habsburge, kí szo v 1848 let vogrszko szlobodcsino potepli, bojüvao prouti Italiánom, kí sze za szvojo szlobodcsino bojüjejo. (Nadaljávanye pride.)

Treba da Fellerjev Elzafluid Povsod kupiti morete!

Ako ustanovite, da Fellerjev pravi Elzafluid je nemorete dobiti, prosimo sporočite, takoj dobite poročilo za Vas najugodnejše mesto, kje se prodaja

To je najboljšje
kar sem kedaj okušal!

Pravi Fellerjev Elzafluid kot dobrodejno sredstvo za drgnjenje! Za ude! Za vrat! Za glavo! Za zobe! Za negovanje kože! Kot kosmetikum! Za negovanje ust! V zimi! V letu! Pri tisoč priložnostih pokaže se blagodelujoč, bolečine lajšujoč, koristen in mnogostransko uporabljiv. Je veliko močnejše in bolj delujoč kakor francosko žganje in najboljšje sredstvo te vrste! Nekoliko kapljic zadostuje, da tudi vi rečete

To je najboljšje
kar sem kedaj okušal!

Stupaj s pakovanjem in poštino stane:

3 dvojnate ali 1 špecijski glaž	24 Din.
12 dvojnatih » 4 špecijske »	84 »
24 » » 8 » »	146 »
36 » » 12 » »	208 »

Na te cene se računa sedaj 5% doplatka. Pisma je natančno adresirati na: EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA Elzatrč 305 Hrvatsko. 21-1

Cstite „Mórszko Krajino“

VABILO.

MURSKO SOBOČKI OBRITNIKI
priredijo dne 10. februarja 1923. v
vseh prostorih gostilne gosp. Dobrai

DOBRODELNO

PLESNO VESELICO

s šaljivo postjo, konfeti in serpentinsko vojno.

Vstopnina: za osebo 5 D., za družino 10 D.

— Preplačila se hvaležno sprejemajo. —

Čisti dobiček se porabi v prid gasilnega društva in
— — v prid obrtne šole v Murški Soboti. — —

— Začetek večer ob 7 uri. —

— — Prvovrstna godba. — —

— — — Maske dobrodosle! — — —

* MEGHIVÓ.

A MURASZOMBATIIPAROSOK

Dobrai János összes helyiségeiben
1923. február 10-én konfetti, serpentín
csatával és világpóstával egybekötött

JÓTÉKONYCÉLU ZÁRTKÖRŰ

TÁNCMULATSÁGOT

rendeznek.

Belépti díj: személyjegy 5 D., családjegy 10 D.

— Felülfizetéseket köszönettel fogadjunk. —

Tiszta jövedelem felerészben a tüzoltói, felerészben
pedig az iparos iskola felszerelésére fordítatik.

— Kezdeté este 7 órakor. —

— — Elsőrangú zenekar. — —

— — — Állásban is lehet megjelenni! — — —

Dobro blágo je nej drágo!

Velka, nouva, Szabolija i gvanta trstvo sze je oudprlo pod
LAJNSCSEK JÓZSEF, NÉMET FERENC & AČHIN IVAN firmov
v Murskoj Soboti v Cvetnoj vilici pod 92. numerov zoucsi Dácsnoga Uráda
v Lajncsek Józsefa hráni.

Zgotávla sze na prosnyou vszákeféle moska oblejka, od te náj prosztejse, do
te nájfinejse posztáve, kakti: vszagdenésnyi, szvétesnyi, szlúzsbeni, officerszki, salon,
smoking, chaguete, — z-recsjouv vszáke féle vrszte gvant.

Naprebéranye jesztejo vu velikoj meri vszákeféle stofi, szúknye, cájgi, tkálcisine,
podmetálje pouleg zselejnya i potrejbsine, po primernoj dnévnoj cejni.

Na prosnyo zravnana oblejka sze zanisterni dén precí zgotovi,

Blágo i delo sze garantíra!

Dobi sze escse vszákeféle gotov gvant!

Dobrovolno podpéranye proszi odzgora pizsana firma.

28-2

VABILO

na

49. REDNI OBČNI ZBOR

Hranilnice v Murški Soboti d. d.,

ki se bo vršil v društvenih prostorih v Murški Soboti
dne 18. februarja 1923 ob 1. uri popoldne se sledečim

dnevnim redom:

1. Ugotovitev sklepčnosti.
2. Volitev dveh overovateljev zapisnika občnega zbora.
3. Poročilo ravnateljstva in nadzorništva o poslovnem letu 1922 in predložitev letne bilance za isto leto.
4. Absolutorij ravnateljstvu in nadzorstvu za poslovno leto 1922.
5. Sklepanje o že vloženi kakor tudi o onih predlogih za sanacijo in nacionalizacijo zavoda, katere se bo v smislu § 49 pravil vsaj osem dni pred občnim zborom pravilno vložilo.
6. Sklepanje o v smislu sprejetega predloga ad 5. potrebnem odpisu delnične glavnice (toda ne pod 75% odpisa) ter o potrebnem povišanju tako skrčene glavnice z izdajo novih delnic (toda ne nad skupno svoto 10.000.000 K = 2.500.000 Din.)
7. Sklepanje o predlogu ravnateljstva na spremembo pravil.
3. Volitev upravnih svetnikov na izpraznjena mesta upravnega sveta.
9. Slučajnosti.

Murska Sobota, dne 22. januarja 1923.

Videl in odobril:

Dr. Ferdo Černe l. r.
sekvester.

Kováts István l. r.
rav.-predsednik.

MEGHIVÓ.

A Muraszombati Takarékpénztár 49. RENDES ÉVI KÖZGYŰLÉSÉT

1923. évi február hó 18-án d. u. 1 órakor tartja
Murska Sobotán az intézet saját helyiségében, melyre a
t. részvényesek azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy
a közgyűlésre részvényeiket — illetve megbízásaikat —
magukkal hozni sziveskedjenek.

A közgyűlés tárgya:

1. Határozatképesség megállapítása.
2. Két jegyzőkönyvhitelítő választása.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1922. üzletévről és a mérleg előterjesztése.
4. Az 1922. üzletévről az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
5. Határozathozatal az intézet nacionalizálása és sanálása tárgyában a már benyújtott avagy az alapszabályok 49 §-a szerint benyújtandó ajánlatok alapján.
6. Az előző pont alatti ajánlatok valamelyikének elfogadása esetén az alaptőkének leszállítása (legfeljebb 75%-kal) s a leszállított alaptőkének új részvények kibocsátásával való felemelése (legfeljebb 10.000.000 K-ra.)
7. Az alapszabályok módosítása.
8. A megüresedett igazgatósági tagságok betöltése.
9. Indítványok.

Murska Sobota, 1923. január 17-én.

Láttam és jóváhagytam:

Dr. Ferdo Černe s. k.
zárgondnok

Kováts István s. k.
elnök-igazgató.

Právi amerikanszki SINGER masíni

za sivanye

sze dobijo za Prekmurje szamo v trgovini

BRATA BRUMEN,

MURSKA SOBOTA, pouleg biroviye,

v Dolnji Lendavi pa pri

Bedič in Kac.

Dobijo sze tüdi Singer iglé, oli, konci, nadomesztílni deli itd. (Za sivanye masíni za szaboule, sujsztre i za famílijo.)

Odávle sze na ráte (24 mesecov).

Singer sivalni masíni Bóurne & Co. New-York.

4-5

Na veliko Na málo!

Meszou, spej, mászt

i vszáke vrszte kolbásze
dobíte po dnévnoj cejni
vu znouva odprejtoj mesznici
v hoteli

BENKO JOZSEF

Murska Sobota.

Pridtei sz-probajte, zadovolni tel!

Po dnévnoj cejni küpü-
jem szvinyè, teoce i máro.

Napi árért veszek ser-
tést, borjut és marhát.

Nagyban! Kicsinyben!

Hust, szalonát, zsirt

és minden fajta kolbászt
napi áron kaphat az ujra
megnyilt mészárszékemben a

(szálloda udvarán)

BENKÓ JÓZSEF

Murska Sobota.

Jöjjön próbálja meg, meg lesz
elegedve!

8-5

CUNARD LINE

Najhitreji parobrodi sveta. Izravni potniški
tovarni in ekspres promet od

**Hamburga in Cherbourga
za Ameriko in Kanado**

4 dimniki, 5 1/2 dni. Lastne kabine za pot-
nike III. razreda. Potnike sprejmajo izkušeni
uradniki do luke vkrcanja, tukaj in med
potjo nudijo v vsakem pogledu dragovoljno
vsako pomoč. Pojasnila daje: **Cunard Line.**

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo:
Jugoslovenska banka d. d. Zagreb

Glavno zastopstvo za Slovenijo:
LJUBLJANA, Kolodvorska ulica 26.

Brzojavni naslov: „**Cunard**“ LJUBLJANA.

Előfizetési ára:	Jugoszláv.	Külföldre	Amerikáb.
Egy évre Din.	47	68	75
Fél évre »	24	34	—
Negyed évre »	12	—	—
Egy óra »	4	—	—

Hirdetések □ cm.-ként: Nyíltér 1 Din; Hir-
detés 0-75 Din. Háromnál többszöri hirdetésné-
15%-30% engedmény.

Kiadóhivatal.

Kraljevski 13-4 Holandski Lloyd

Redni poštni brzo-
parniki od

Amsterdama i
Cherbourga

za

Južno

A M E R I K O

Rio de Janairo,
Santos, Monte-
video i Buenos
Aires.

Vse potrebna pojasnila daje:

KRALJEVSKI HOLANDSKI LLOYD

Glavni zastopnik za Jugoslavijo:

Jugoslavenska banka d. d.

ZAGREB, B-Cesta 33.

Brzojavni naslov: **Realloyd, Zagreb.**

Telefon: 24-65.

Paromlin

Genterovci

se prodá.

Dr. Ármin Strasser odvetnik v Dolnji Lendavi.

27-2

A Göntérházi gőzmalom eladó.

ASBESTNE SKRILEVKE

vápno, cement, deszke in steinkol

má vszigidár v zálogi

Kohn Sámuel v M. Soboti.

12-4

Máli glászi.

Brivec

Konrád Donko pou-
leg Turkove ostrije v
M. Soboti. — Vödela
zsenszke kite, csi pri
neszète vlaszé, vsze po
nájfalejšoj cejni

Vörar 2-5

Pavel Fliszár pouleg
Turkove ostrije v M.
Soboti. Poprávta vöre
po nájmenšoj cejni, pa
tüdi odávle batrije za
lektricsne lampase.

Dobro blágo! Fál blágo! Jó áru! Olcsó áru!

Naznányam

postüvanomi obcsinszti, ka szem
oudpro baoto v Püconci (gde je prvle
posta bila) i na veliko prebéranje
gyeszte: vszefelé moski i zsenszki stofí,
vunat, cájgi, právo lenovo plátno za
blazine, szrakice, parhet, drukano, belo
i vszefelé drügo plátno. Dobí sze tüdi:
gotovi zimszki stofani i ledni kapüti,
gyünye, roubci, „Anker“ konci, mrtve-
cse potrebesine itd. po nájmenšoj cejni.

Skrabán Iván,

(gde je prvle posta bila — hol a posta volt.)

Tisztelettel értesitem

a n. érdemü közönséget, hogy Battyán-
don (a posta helyén) üzletet nyitottam
s nagy választékban raktáron tartok
mindenféle női és férfi szövetet, ceigot,
delint, valódi lenvásznat párnáknak,
ingeket, flanel, barhet és kékitett vász-
nat. Szintugy kaphatók: kész téli szövet
és bőrkabátok, finom pokrócok, kendők
„Anker“ cérna, halotti cikkek stb. a
:: :: legolcsóbb árban. :: ::

Puconci (Battyánd)

5-5

Rédna dvorba!

Pontos kiszolgálás!